

Denktaş çetesi, devrimci Türkleri nasıl öldürdü ?

Kıbrıs'ta işlenen cinayetler

EMPERYALİZMİN dünyada çıkarlarını sürdürmek için kullandığı en etkin araç, «Böl ve Yenet» politikasıdır. ANT'ta zaman zaman belgelerle açıkladığımız gibi, bu politikamın en belirgin tezahürlerinin görüldüğü yerlerden biri de Kıbrıs'tır.

Bilindiği gibi, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, bütün sömürgelerle birlikte Kıbrıs'ta da İngiliz sömürgecilik politikasına karşı mücadele adamakıllı şiddetlenmiş, iki cemaatin bir arada barış içinde yaşayabileceği üslerden ve yabancı etkilerden arınmış bir Kıbrıs için devrimci Türkler de mücadelenin ön saflarında yer almışlardır.

Kıbrıs haklarının bir bütün halinde verildiği bu mücadelenin Kıbrıs'ta kısa zamanda emperyalizmi yenilgiye uğrattığını gören İngiltere, Amerikan emperyalizminin de desteğiyle, Kıbrıs'taki işbirlikçi Rum ve Türk liderlerini de alet ederek «Böl ve Yenet» politikasını bütün çirkinliğiyle uygulamaya başlamıştır. Grivas gibi İrkeçi ve faşist Rum liderleri şoven bir zihniyetle Kıbrıs Türklerine karşı düşmanca bir tutum takınırken,

Fazıl Küçük, Rauf Denktaş gibi işbirlikçi Türk liderleri de, İngilizlerin teşvik ve tahrikleri neticesinde «Türk ve Rum haklarının barış içinde bir arada yaşama ve tam bağımsız bir Kıbrıs kurma» mücadelesinin karşısında yer almışlardır.

Amerikan emperyalizminin mağası DP iktidarı da, emperyalizmin çıkarlarına hizmet eden bu tutumlarında işbirlikçi Kıbrıs Türk liderlerini bütün imkanlarıyla desteklemiştir.

Arklarını sömürge idaresine ve DP iktidarına dayararak demagoji yolu ile ve faşist metodlarla Kıbrıs Türk toplumunu tahakküm altına alan bir avuç macera düşkünü ve faşist zihniyetli politikacı, «Tüm ada haklarına en büyük düşmanın İngiliz emperyalizmi olduğunu ve ona karşı ortak savaş verilmesi gerektiğini» haykırarak bütün muhaliflerini yoketmek üzere 1 Mayıs 1958'de kanlı bir terör devri açmışlardır.

1958'de Kıbrıs işlerinin 1 Mayıs Bayramı gösterilerine yüzlerce Türk işçisi de katılmıştır. Ellerinde Türk ve Yunan milli bayrakları olduğu halde 1 Mayıs şiarlarını haykırarak yürüyen Türk ve Rum işçileri, işçi sınıfının hak ve çıkarları için hep beraber, omuz omuza savaş yürütmekte azimli olduklarını açıklamışlardır.

Bu ortak hareket, emperyalistleri ve işbirlikçilerini çılgına döndürmüştü, aynı gün işbirlikçilerden Fazıl Küçük, bir nutuk vererek «komünistlere, şiddetle çatmış, Rum aleyhtar düşmanlık duygularını tahrik etmiştir. Bu konuşmanın yapıldığı günün gecesi Denktaş'ın adamlarından müteşekkil bir grup, Lefkoşe Türk Eğitim - Spor Kulübü'nü basarak yağma etmişler, her şeyi yakıp yıkmışlar, üyelerine de «Rumlara satılmış» damgasını vurmuşlardır. Sömürge idaresi polislinin gözü önünde işlenen bu çapulculuğun tek bir suçlusu bile yakalanmamış, kimse sorumlu tutulmamıştır.

İşte Küçük'ün konuşması ve onu izleyen bu olay, ilerici, demokratik düşünceli ve anti-emperyalist Türkleri ezme, yoketmek için bir işaret olmuştur.

Bundan sonra Kıbrıs'ta ilerici Türklerle karşı seri cinayetler birbiri kovalanmaya başlamıştır.

İşbirlikçi Zafar Gazetesi de, «Solcu Türklerin Temizlenmesi» hareketini titraf ediyor

ZAFER DEN MEKTUP

Sevgili ZAFER Okuyucuları,

Kendi kendilerine gelin - güvey olurcasına, kendi kendilerine lider süsü vererek, parti kurup Kıbrıs Türkü adına söz söylemek yetkisini kendi kendilerine verdiklerini sanan iki Komünist satılmış zavallı, İbrahim Aziz ve Nurettin Seferoğlu, zaman zaman boylardan büyük laf ederek, akılların ermediği işlere girişmişlerdir.

İçinde çalışmaktaydı ve dâirenin dışarında herhangi bir görevi yoktu. Ancak, İbrahim gerek köylü Bodamaya ve gerekse diğer yerlerde solculuğu aşırı müdafasına yaparak, fikirlerini etrafındaki gençlere de aşılamağa çalışıyordu.

1957-58 yıllarında Solcu Türklerin temizlenmesi hareketi sırasında İbrahim, Seferoğlu ile birlikte Rum kesimine geçerek Solcu İşçi Birliklerine sığındı. Orada, gerekli pasaport ve evrakı hazırladıktan sonra İşçi

Suikastlar

İlk öldürme teşebbüsü 22 Mayıs 1958'de Kıbrıs İşçi Federasyonu Türk Şubesi Başkanı Ahmet Sadıye karşı yapılmıştır. Ahmet Sadıye evinden çıkarken, kapısı önünde bulunduğu sırada Rauf Denktaş'ın üç adamı tarafından ateg yağmuruna tutulmuştur. Yanında bulunan eşi yadımına yetişip Ahmet Sadıye'yı bedeniyile korumağa çalıştığı zaman suikastçılar, silahlarını himayesiz kadının üzerine boşaltmışlar ve her ikisini de kan revan içinde bırakarak kaçmışlardır. Ama bir tesadüf eseri, ağır yaralanmalarına rağmen, her ikisi de ölümü atlatabilmişlerdir.

Ertesi gün bu başarısız cinayet teşebbüsünü protesto için Lefkoşe'de büyük bir işçi mitingi düzenlenmiştir. Mitingte söz alan bir Türk konuşmacı, Türk ve Rum işçilerinin birlik ve beraberliğini, barış içinde birlikte yaşamalarını darbelemeye, parçalamaya yeltenen sömürgecilerin ve yerli organlarının icyüzünü ortaya koymuştur.

Bu kanlı olaydan sonra, hayatının hiçbir şekilde güvenlik altında olmadığını gören Ahmet Sadıye, alleyle birlikte Kıbrıs'tan göçmek zorunda kalmıştır.

Ahmet Sadıye'i öldürme teşebbüsünden iki gün sonra, 24 Mayıs günü saat 10.45'te Lefkoşe Türk semtinin tam merkezinde silahlı Türkler, herkesin gözü önünde Fazıl Önder'i vurmuşlardır. Önder kana boğulup yuvarlanırken, Rauf Denktaş'ın adamları, kama ile sırtına indirdikleri yeni bir darbeden sonra, ölümünden emin olmak için - yani Ahmet Sadıye gibi sağ kalmışın diye - üzerine silahlarını boşaltmaya devam etmişlerdir.

İşlenen bu yeni cinayetin kurbanı, 1955'te sömürgeçler tarafından kapatılan demokratik «İnkılapçı» Gazetesi'nin sahibi ve yazarı işleri müdürü idi. Fazıl Önder, «İnkılapçı» Gazetesi'nin sütunlarında, Türk ve Rum halklarını sömürgeçlere karşı antiemperyalist bir cepheye birleştirmeleri ve birlikte mücadele etmeleri görüşünü savunuyordu. İşte bu faaliyetinden dolayı emperyalizm ve yerli usakları tarafından ortadan kaldırılmıştır. Öldürüldüğü zaman 32

Kıbrıs'taki devrimci Türklerin öldürülen en büyük rolü oynayan Rauf Denktaş

AHMET GÜRKAN
— Denktaş'ın kurbanlarından —

AYHAN HİKMET
— Öldürülen devrimci gazeteci —

ÖLDÜRTÜLEN DEVRİMCİ TÜRK LİDERİ KAVAZOĞLU
— Emperyalizme karşı mücadele etmenin kurbanı oldu —

nin diktatörlüğüne boyun eğip susanlar, bu yüzölçümü ve insanlık dışı metodların sonuçlarından kendilerini kurtarabilmişlerdir. Susmayanlar, susturulamayanlar ise ya öldürülmüş yada vatani terkedip yabancı ülkelere sığınmak zorunda bırakılmışlardır.

Kıbrıs halkının bütünlüğünü bölmek, parçalamak ve adayı ikiye taksim etmek temeli üzerine düzenlenen mahut Zürih - Londra anlaşmasını Britanya sömürgecileri işte bu ortam içerisinde empoze etmişlerdir. İşbirlikçilerin bir «zafere» diye nitelendikleri bu anlaşma, aslında iki cemaatin arasında daha da açmak, cemaat çatışmaları dolayısıyla İngiliz sömürgecileri ve diğer NATO emperyalistlerini hakem durumuna sokarak Anglo - Amerikan emperyalizminin çıkarlarını sürdürmek amacını taşıyordu.

Bu ortam içerisinde Denktaş ve kafadarları, faşist metodlarla Türk cemaatinin başına diktatör kesilmişler, bütün Türk teşkilat ve kurumlarına, okullara ve basına el atmışlardır. Bütün bu kurumları, milli hislerini tahrik edildikleri ve cemaatler arası düşmanlığın körüklendiği birer vasiya yapmışlardır.

Çifte cinayet

İşbirlikçilerin bu terörüne rağmen, Kıbrıs'ta anti - emperyalist ve devrimci bir ses yeniden duyulmaya başlamıştır. 1955'te sömürgecilerin kapatıldığı «İnkılâp» Gazetesi'nin yerini dolduran «Cumhuriyet» Gazetesi gün geçtikçe kuvvetlenmeye, Kıbrıs Türklerine gerçekleri ve gerçek kurtuluş yollarını göstermeye başlamış, Denktaş-Küçük diktasına karşı savaş açmıştır. Bu gazetenin sahipleri, aynı zamanda muhalif Halk Partisi'nin yöneticileri olan Avukat Ayhan Mustafa Hikmet ve Avukat Ahmet Muzaffer Gürkan'dır.

«Cumhuriyet»ün etkisinin gün geçtikçe artması karşısında hüzeru kaçan Denktaş önce tehditlere girişmiş, 33 yaşındaki Ayhan Mustafa Hikmet ile 35 yaşındaki Ahmet Muzaffer Gürkan'ı bürosuna davet ederek, bu yayını sürdürdükleri takdirde hayatlarının tehlikeye düşeceğini bildirmişti. İki gazetecinin bu tehdide kulak asmamaları üzerine her gün telefonla ve mektupla sayısız tehdit yağmağa başlamıştır. Bütün bu gözdağı vermelerine rağmen «Cumhuriyet» yılmamış ve mücadelesini sürdürmüştür. Halkın «Cumhuriyet»e desteği de artmış, olağanüstü ilgi karşısında haftalık olan gazetenin günlük olarak çıkartılması için hazırlıklara başlanmıştır. Fakat...

23 Haziran tarihli sayısında Cumhuriyet'in, iki toplumu birbirine düşürmek için planlar düzenleyen tehditçi ve tahrikçilerin yüzündeki maskeyi yakında indireceğini açıklayan bir yazı yayınlaması üzerine Denktaş'ın faşist kuvvetleri yıldırım süratıyla harekete geçmişlerdir. O gece karanlıktan yararlanarak Denktaş'ın adamları, Gürkan'ın avlusunda pusuya yatmışlardır. Akşam üzeri 8.30 raddelerinde dönen Gürkan otomobiliyle avluva girmiştir. Katiller bunun üzerine derhal silahlarını Gürkan'ın üzerine boşaltmışlar, kendisini otomobille işinde cansız bırakıp kaçmışlardır.

Katiller, aynı gece penceresinden aşarak Ayhan Mustafa Hikmet'in yatak odasına girmişler, uyumakta olan gazeteciyi, aynı odada yatmakta olan karısının ve iki çocuğunun gözleri önünde sekiz kurşunla öldürmüşlerdir. Aynı gece işlenen çifte cinayet, bütün adada büyük infial yaratmış, Hikmet ve Gürkan'ın cenazesine üç binden fazla Türk iştirak ederek katilleri telin etmiştir. Suçluların telası içindeki cemaat liderleri, bu yığıt gazetecilerin cenaze törenine katılmağa dahi cesaret edememişlerdir.

Kıbrıs Müftüsü Dana Efendi ve Türkiye'nin Lefkoşe Büyükelçisi Emin

DENKTAŞ'IN ÖLDÜRTTÜĞÜ KAVAZOĞLU KANLAR İÇİNDE
— Rum sendikacı ile birlikte tuzağa düşürülüp öldürüldü —

Dirvana da cinayeti şiddetle takbih etmişlerdir. Bu tutumu yüzünden Dirvana'nın Kıbrıs'ta kalması Denktaş-Küçük kliğini rahatsız etmiş ve Ankara ile yapılan temaslardan sonra geri çekilmesi sağlanmıştır.

İki yürekli insanın ölümünden sonra, Kıbrıs Türkleri'nin tek gerçekçi sesi «Cumhuriyet»ün yayımını sürdürmesi mümkün olamamıştır.

Ve Kavazoğlu

«Cumhuriyet» sustuktan sonra, Denktaş çetesi, bu defa bir başka devrimci Türk'ü kendisine hedef almıştır. Bu, genç Türk sendikalisti ve aydın mücahidi Derviş Ali Kavazoğlu'dur. Kavazoğlu, basyazarlığı yaptığı «İnkılâp» Gazetesi'nin yayınladığı günlerden beri Denktaş-Küçük çetesiyle münemmiştir. Cumhuriyet ile işbirliği yapması da faşistlerin kendisine karşı husumetini adamakıllı artırmıştı. Yıllarca takip edilmiş, birçok defalar ölümle karşı karşıya gelmiştir.

Buna rağmen Türk ve Rum halklarının barış içinde birlikte yaşamaları ve emperyalizme karşı ortak savaş vermeleri için yılmadan mücadele eden Kavazoğlu'nun makaleleri, yerli ve yabancı basına verdiği demeçler, radyo ve televizyondan yaptığı konuşmalar, tedhiş altında inleyen ve ıstırap içinde kıvranan Türk emekçilerine, Türk halkına inanç ve umut aşıyordu.

Kavazoğlu diyordu ki :

«Emperyalistler, iğrenç maksatlarında başarı sağlamak ve oyunlarını gizlemek için 'iki toplum bir arada yaşayamaz' masahını icad ettiler ve yerli organlarının yardımı ile, yalanla, tehditle, zorla onbinlerce Kıbrıs Türkünü yerinden yurdundan kaldırarak adanın başka montakasına taşdılar. Bugün yirmi binden fazla Türk evinden, işinden, tarlasından uzak, açık havada, çadır altında göçebe hayatı yaşıyor. Binlerce Türk genç işsiz güçsüz ortada dolayışor, okullar çalışmadığı için binlerce ortaokul öğrencisi genç öğrenim yapmıyor ve açlık dolayışor.

«Türk toplumunun basına emperyalistlerin yardımı ile, faşist metodlarla, zorla, silahla lider kesilenler, halka gerçek arzularını, emperyalizme karşı olan nefretini, barış isteklerini ifade etmeye müsaade etmiyorlar. Burada mübalagasız söyleyebilirim ki, zorla Kıbrıs Türk toplumunun idaresini ele alanlar, toplumumuzu emperyalizme alet etmek ve demokratik

fikirleri susturmak için Hitlercilerin Buchenwald toplama kampları gibi kamplarda kullandıkları iğrenç ve canavar metodları kullanıyorlar. Demokrat düşünceli gazetecileri gecenin karanlığından istifade ederek tabanca ile öldürüyorlar, iki toplumun bir arada yaşayabildiğini beyan edenleri karanlık odalara kapayarak, basına siyah maske geçirecek demirden ve kurşundan yaptıkları aletlerle dövüyorlar. Biz bu işkenceleri her zaman ve her yerde ispat etmeye hazırız.»

Emperyalizm işte bunu kabul edemez ve onların hizmetindeki faşist Türk liderleri buna göz yumamazdı. Kavazoğlu'nun da ağzı kapatılmı, sesi bastırılmıydı.

Bu amaçla sinsice bir plan hazırlanmış, onunla işbirliği yapma maskesi altında irtibatı geçen bazı kişiler tarafından tuzağa düşürülmüştür.

Derviş Kavazoğlu, sendikacı arkadaşlarından Kosta Mısaull ile otomobille Lefkoşe'den Larnaka'ya giderken, 11 Nisan 1965 günü saat 10.30'da otomatik silahlarla kısa mesafeden taranmıştır. Olaydan iki üç saat sonra oradan geçen Barış Gücü kuvvetleri, iki arkadaşın cesetlerini otomobil içinde kucaklanmış olarak bulmuşlardır.

Bu cinayet de bütün Kıbrıs'ta ve Türkler arasında büyük tepki yaratmıştır. Bu tepkiler karşısında Denktaş-Küçük çetesi, işlenen cinayetin sorumluluğunu başkalarına yüklemeye kalkışmışlardır.

Ne var ki, bütün bu cinayetlerin Küçük - Denktaş çetesi tarafından, hem de milliyetçi Türkleri aldatıp kullanarak işlendiği bütün Kıbrıslılar tarafından bilinmektedir. Nitekim bu sayfada fotokopisini yayınladığımız Zafer Gazetesi'nin yazısında da «Solcu Türkleri temizleme harekâtından açık açık söz edilmektedir.

Kıbrıs'ta her iki cemaatin barış içinde bir arada yaşaması ve emperyalizme karşı ortak savaş vermesi için mücadele eden bu devrimci Türklerin hakkı olup olmadığını zaman gösterecektir. Hemen şunu belirtelim ki, iki cemaatin bir arada yaşamasını istedikleri için bu devrimci Türkleri öldürten Denktaş - Küçük kliği de, olayların gelişimi karşısında kafalarını gerçeğin sert kayalarına vurmular ve cemaatleri arası görüşmeleri kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Emperyalizmin dümensuyunda diktaların kan ve terörle yürüten Denktaş - Küçük çetesi, gerçekler birer birer açığa çıktıkça Kıbrıs halkı tarafından en adil şekilde yargılanacak ve tarih içinde müstahak oldukları mevkie oturulacaklardır.